

וְלָדָה. וְרָצָא דְמַלְאָה, (ישעיה סה) וְהָיָה טָרִם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד וְגו' . וּמֵאִי (ס"א יוֹמָא) בְּטָרִם. אֲלֵא קִדְם דִּישְׁתְּלִימוּ, שְׂבָעִין וְתָרִין שְׁנִין, בְּתַר אֶלְף וּמֵאֲתָן, אֵינִין חֻבְלִים דִּי לָדָה, יִתְגַּלְיִין ב' מְשִׁיחִין בְּעֵלְמָא. וּבַהֲהוּא זְמַנָּא (תהלים כט) וּבַהֲיִכְלוּ פְּלוּ אֲמַר כְּבוֹד, וְהָא אִוְקְמוּהָ (משלי ג) כְּבוֹד חֻכְמִים יִנְחָלוּ.

וְסוּד הַדְּבָר - (שם סה) וְהָיָה טָרִם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד וְגו' . וּמֵאִי (ס"א יוֹמָא) בְּטָרִם. אֲלֵא קִדְם דִּישְׁתְּלִימוּ, שְׂבָעִים וּשְׁתַּיִם שְׁנַיִם אַחַר אֶלְף וּמֵאֲתַיִם אֵלוּ חֻבְלֵי הַיּוֹלָדָת, יִתְגַּזְלוּ שְׁנֵי מְשִׁיחִים בְּעוֹלָם. וּבְאִתּוּ הַזְּמַן נֶאֱמַר, (תהלים כט) וּבַהֲיִכְלוּ פְּלוּ אֲוֹמַר כְּבוֹד, וּכְבֹר פִּרְשׁוּהוּ, (משלי ג) כְּבוֹד חֻכְמִים יִנְחָלוּ.

בְּהֵימָא שְׂעֵתָא, אֲלִין מֵאֲרִי תוֹרָה יְהוֹן נִכְבְּדִים. אֲלִין דְסָבִילוּ כְּמָה חֻבְלִים וְצִירִין פִּי לָדָה, וְהוּוּ מְבוּזִין בֵּין עַמֵּי הָאָרֶץ, יְהוֹן נִכְבְּדִים. וּמִיָּד (תהלים כט) יִי לְמַבּוּל יִשָּׁב, לְרִשְׁיַעֲנָא. אֵין מַבּוּל, אֲלֵא דִינִין דְמַבּוּל. כְּגוּוֹנָא דְנִפְתָּחוּ (בראשית ז) מַעֲיִנוֹת תְּהוֹם וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ בְיוֹמֵי טוֹפָנָא, אוֹף הָכָא יִתְעַרוּן דִּינִין לְגַבְיֵיהוּ עֵילָא וְתַתָּא, עַד דְלִית סוּף וְתַכְלִית, וְכָל בְּזוּיִין וּקְלָנָא, דְעַבְדוּ אוּמִין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת דְעֵלְמָא, לְשֵׁם יְהוָה וּלְעַמֵּיהּ, וּכְמָה חֲרוּפִין דְסָבִילוּ יִשְׂרָאֵל מְנִיֵּיהוּ עַל שֵׁם יי, מִכְּלֵהוּ גְטִיל נּוֹקְמָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעַל דָּא אֲתַקְרִי, (נחום א) נּוֹקֵם יי וְנוֹטֵר וּבַעַל חֻמָּה לְגַבְיֵיהוּ.

בְּהֵימָא שְׂעֵתָא, אֲלִין מֵאֲרִי תוֹרָה יְהוֹן נִכְבְּדִים. אֲלִין דְסָבִילוּ כְּמָה חֻבְלִים וְצִירִין פִּי לָדָה, וְהוּוּ מְבוּזִין בֵּין עַמֵּי הָאָרֶץ, יְהוֹן נִכְבְּדִים. וּמִיָּד (תהלים כט) יִי לְמַבּוּל יִשָּׁב, לְרִשְׁיַעֲנָא. אֵין מַבּוּל, אֲלֵא דִינִין דְמַבּוּל. כְּגוּוֹנָא דְנִפְתָּחוּ (בראשית ז) מַעֲיִנוֹת תְּהוֹם וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ בְיוֹמֵי טוֹפָנָא, אוֹף הָכָא יִתְעַרוּן דִּינִין לְגַבְיֵיהוּ עֵילָא וְתַתָּא, עַד דְלִית סוּף וְתַכְלִית, וְכָל בְּזוּיִין וּקְלָנָא, דְעַבְדוּ אוּמִין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת דְעֵלְמָא, לְשֵׁם יְהוָה וּלְעַמֵּיהּ, וּכְמָה חֲרוּפִין דְסָבִילוּ יִשְׂרָאֵל מְנִיֵּיהוּ עַל שֵׁם יי, מִכְּלֵהוּ גְטִיל נּוֹקְמָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעַל דָּא אֲתַקְרִי, (נחום א) נּוֹקֵם יי וְנוֹטֵר וּבַעַל חֻמָּה לְגַבְיֵיהוּ.

וּבַחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן, מָאן רֵאשׁוֹן. דָּא נִיסָן. תַּמָּן אוּלִּידַת הֵיחֵא חֲזֵה, לְקַיִם מַה דְאִוְקְמוּהָ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין, בְּנִיסָן נִגְאָלוּ וּבְנִיסָן עֵתִידִין לְהִגָּאֵל. וּבִי"ד דִּילֵיהּ, (שמות י"ז) וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כַּס יְהוָה, תַּמָּן אוּמִי לְאַעֲבָרָא מַעֲלָמָא זְרַעָא דְעָשׂוּ עַמְלִקַיִם, בְּהֵהוּא זְמַנָּא (שמות י"ב) מִשְׁכּוֹ וּקְחוּ לְכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפֶּסַח. מִשְׁכּוֹ: (הושע ז) מִשְׁךָ יָדוֹ אֵת לְצִיצִים.

וּבַחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן, מָאן רֵאשׁוֹן. דָּא נִיסָן. תַּמָּן אוּלִּידַת הֵיחֵא חֲזֵה, לְקַיִם מַה דְאִוְקְמוּהָ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין, בְּנִיסָן נִגְאָלוּ וּבְנִיסָן עֵתִידִין לְהִגָּאֵל. וּבִי"ד דִּילֵיהּ, (שמות י"ז) וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כַּס יְהוָה, תַּמָּן אוּמִי לְאַעֲבָרָא מַעֲלָמָא זְרַעָא דְעָשׂוּ עַמְלִקַיִם, בְּהֵהוּא זְמַנָּא (שמות י"ב) מִשְׁכּוֹ וּקְחוּ לְכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפֶּסַח. מִשְׁכּוֹ: (הושע ז) מִשְׁךָ יָדוֹ אֵת לְצִיצִים.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא, כַּה אָמַר יי לְרוּעִים הַפּוֹשְׁעִים בִּי. וְאוּמַר, (יחזקאל יג) וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ. וְאֲלִין אֵינִין רוּעִים דְעָנָא, פְּרָנְסִי דָּרָא. וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר עֲלֵיֵיהוּ, (הושע ב) הִנֵּה אֲנֹכִי מִפְתִּיחַ וְהִלְכַתִּיָּהּ הַמְדַבֵּר. (יחזקאל כ) וּנְשַׁפְטֵתִי אֲתֶכֶם וְגו', כַּאֲשֶׁר נְשַׁפְטֵתִי אֵת אֲבוֹתֵיכֶם דְקָטִיל לוֹן בְּמַכַּת חֲשָׁךְ. (ע"כ רעיא מהימנא).

בְּהֵהוּא זְמַנָּא, כַּה אָמַר יי לְרוּעִים הַפּוֹשְׁעִים בִּי. וְאוּמַר, (יחזקאל יג) וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ. וְאֲלִין אֵינִין רוּעִים דְעָנָא, פְּרָנְסִי דָּרָא. וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר עֲלֵיֵיהוּ, (הושע ב) הִנֵּה אֲנֹכִי מִפְתִּיחַ וְהִלְכַתִּיָּהּ הַמְדַבֵּר. (יחזקאל כ) וּנְשַׁפְטֵתִי אֲתֶכֶם וְגו', כַּאֲשֶׁר נְשַׁפְטֵתִי אֵת אֲבוֹתֵיכֶם דְקָטִיל לוֹן בְּמַכַּת חֲשָׁךְ. (ע"כ רעיא מהימנא).

בְּאִתּוּ זְמַן, כַּה אָמַר ה' לְרוּעִים הַפּוֹשְׁעִים בִּי. וְאוּמַר, (יחזקאל יג) וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ. וְאֵלוּ הֵם רוּעֵי הַצֹּאן, פְּרָנְסִי הַדּוֹר. וּמִשׁוּם זֶה נֶאֱמַר עֲלֵיהֶם, (הושע ב) הִנֵּה אֲנֹכִי מִפְתִּיחַ וְהִלְכַתִּיָּהּ הַמְדַבֵּר. (יחזקאל כ) וּנְשַׁפְטֵתִי אֲתֶכֶם וְגו', כַּאֲשֶׁר נְשַׁפְטֵתִי אֵת אֲבוֹתֵיכֶם. שְׁהֲרַג אוֹתָם בְּמַכַּת חֲשָׁךְ. (ע"כ רעיא מהימנא)

ובחדש הראשון, (במדבר כח) מאן חדש הראשון.  
 דא איהו חדש, דהאי חיה אתגלויא  
 ביה ואתתקפת ביה, ונפקא לעלמא בארבעה  
 עשר יום. בארבעה עשר, אלין שאר חיותא,  
 דאינון יי ללכל סטר, בד' סטרין דעלמא.  
 ובספרי קדמאי, איהו יי, וחד לכל סטר לארבע  
 סטרין, ואינון ארבע עשר. פיון דאינון ארבע,  
 מתחבראן ומתתקנן עם אינון עשר דבסטרא  
 דימינא, פדין י"ד, בחודה לאתתקנא חיה דא  
 (ס"א לאתקנא סיהרא חיה דא) בתקוניהא.

רבי אלעזר אמר, ודאי הכי הוא. ותא חזי,  
 פתיב (שמות יב) משכו וקחו לכם צאן וגו',  
 משכו, (בחבורא קדמאה) מאי משכו. פמאן דמשיף  
 מאתר אתרא, לאתר דא. משכו יומין עלאין  
 לגבי יומין תתאין. יומין עלאין אינון שס"ו,  
 (דף ר"ג ע"א) פחושפן משכו. יומין תתאין, זמנין  
 דאינון שנ"ה, ובזמנא, דאתנהרא סיהרא  
 באשלומותא, סליקו למהוי אינון יומין שס"ה,  
 פחושפן משכו חסר חד.

משכו יומין עלאין לגבי יומין תתאין, למהוי  
 כלהו פחדא בחבורא חדא. ומאן משיף  
 לון. אינון עשר דלסטרי ימינא, דכתיב בעשור.  
 בעשור, בעשרה מיבעי ליה,  
 מאי בעשור. אלא ט' אינון  
 לכל סטר, ונקודה חדא  
 דאזלא באמצעיתא. פגוונא דא ויהיא נקודה  
 אשלימת לעשר ועל דא בעשור פמה דאתמר  
 זכור ושמור לשמושא בעשרה אינון יומין  
 תשע בההוא נקודה. לחדש הזה יומין דלסטרי  
 ימינא בגין לאתחברא זאת בזה למהוי פלא  
 חד.

ובזמנא דאינון ד' אתקשרו לד' סטרין (מתחברו)

ובחדש הראשון (במדבר כח), מיהו  
 החדש הראשון? זהו חדש שזו  
 החיה מתגלית בו ומתחזקת בו,  
 ויוצאת לעולם בארבעה עשר  
 יום. בארבעה עשר - אלו שאר  
 החיות שהן יי ללכל צד,  
 בארבעת צדדי העולם. ובספרי  
 הראשונים, הוא יי, ואחת לכל  
 צד לארבעה צדדים, והן ארבע  
 עשרה. פיון שהן ארבע,  
 מתחברות ונתקנות עם אלו  
 העשר שבצד ימין, ואז י"ד  
 בשמחה לתקן חיה זו לתקן הלבנה  
 חיה זו בתקוניה.

רבי אלעזר אמר, ודאי כף הוא.  
 ובא ראיה, פתיב (שמות יב) משכו  
 וקחו לכם צאן וגו'. משכו, (בחבור  
 הקדמון) מהו משכו? כמי שמושף  
 ממקום אחר למקום זה. משכו  
 ימים עליונים לגבי ימים  
 תחתונים. ימים עליונים הם  
 שס"ו, פחושפון משכו. ימים  
 תחתונים, פעמים שהם שנ"ה.  
 ובזמן שמאירה הלבנה  
 בשלמותה, עולים להיות אלו  
 הימים שס"ה, פחושפון "משכו"  
 חסר אחד.

משכו ימים עליונים אצל ימים  
 תחתונים להיות כלם פאחד  
 בחבור אחד. ומיהו שמושף  
 אותם? אלו עשר שלצד ימין,  
 שפתיב בעשור. בעשור!  
 בעשרה היה צריך לכתב! מהו  
 בעשור? אלא תשע הם לכל צד,  
 ונקודה אחת שהולכת באמצע  
 כדגמת זה: (ציור למעלה), ואותה  
 נקדה משלימה לעשר, ועל זה  
 נאמר בעשור, כמו שנאמר זכור  
 ושמור, להשתמש בעשרה אלו  
 התשעה ימים באותה נקדה.  
 לחדש הזה - ימים שלצד ימין  
 פדי להתחבר זאת בזה, להיות  
 הכל אחד.

ובזמן שאלו הארבעה נקשרים לארבעה צדדים (ומתחברים) עמהם, אז יולדת אותה החיה, והנחש